

diktionen. Herning er i Færd med at blive Kjøbstad; Pengesforholdene have navnlig i den senere Aar været vanskelige derovre og have derfor ogsaa givet Jurisdiktionen en Del at bestille. Som jeg nævnte før, er det et paafaldende Antal Falliter, som ere indtrufne der i Sammenligning med andre Landjurisdiktioner. Og dernæst er der ogsaa det særlige Privilegium, som Hammerum Herred har paa Uldvarehandelen. Det giver Jurisdiktionen meget Extraarbejde. Der er i de senere Aar løst omtrent 350 Ræs aarlig til Handel med Uldvarer, og de unge Mænd, som streife Landet rundt med Uldvarer, have paaført Jurisdiktionerne en Mængde Sager af forskjellig Art. Dette har gjort, at Udvalget ikke har taget i Betænkning at gaa til en Forhøielse, som, det indrømmer jeg, er betydelig større end den, man pleier at gaa til. Naar derimod Ministeriet i sin Skrivelse mener, at Embedet fremdeles vil kunne forsvaerlig besjæges med to Fuldmægtige og en Skriver, har Udvalget dog ikke troet at kunne bevilge saa Meget til Lønninger som til to Fuldmægtige og to Skrivere, og det har derfor nedsat de 500 Kr. til Ekstrasriveri til 400 Kr. — Det andet Embede, jeg vil omtale lidt nærmere, er Byfogedembedet i Odense. Det blev revideret i 1876 og skal altsaa regelmæssig revideres igjen i 1881. Smidertid foreslaar Ministeren allerede nu at foretage ekstraordinær Revision af dets Kontorholds-godtgørelse. Der staar rigtignok i Ministeriets Skrivelse, at det ikke er nogen egentlig Revision; men Udvalget har ikke kunnet se rettere end, at, naar man baade i det Hele og paa de vigtigste Konti forandrer Beløbene, bliver det i Virkeligheden en ekstraordinær Revision, der foretages, og dertil har man ikke kunnet se tilstrækkelig Grund. I Ministeriets Skrivelse ansføres der to Grunde derfor. Den ene er den, at de almindelige Udgifter for Embedsmanden ere, jfden han indtraadte i sit Embede, stegne i en ikke ringe Grad. Denne Grund har Udvalget ikke kunnet tillægge nogen synderlig Vægt; thi, hvis man derved vilde lade sig bevæge til at gaa ind paa en Revision af Embedet i Odense, vilde man let komme ind paa en temmelig farlig Bei og risikere at faae mange Embeder til Revision hvert andet eller tredje Aar, da det jo er en bekjendt Sag, at Udgifterne i Almindelighed voge temmelig betydelig for hvert Aar, der gaar, medens det dog har været Lovens Mening, at der kun skulde foretages en Revision hvert femte Aar, medmindre der var ganske ekstraordinære Forhold tilstede, som kunde foraarstaa, at man gik udenfor Reglen. Den anden Grund, som den høitærede Minister har ansført, har Udvalget derimod tillagt mere Vægt; thi der er der virkelig Tale om et saadant ekstraordinært Forhold, idet der fra 1ste Januar d. A. er kommet nogle Distrikter til Embedsmandens Jurisdiktion med et Indbyggerantal af omtrent 2,000 Mennesker. Dette erkjender Udvalget kunde være en tilstrække-

lig Grund til at foretage en ekstraordinær Revision; men det vil jo være ærede Medlemmer klart, at, da dette Stykke Jurisdiktion først er tilkommet den 1ste Januar, kan der ikke godt nu foreligge tilstrækkeligt Materiale til, at man kan danne sig en begrundet Mening om, hvilken Indskyldelse det kan faae paa Embedets Udgifter. Derfor der havde foreligget Oplysninger f. Ex. for et Tidsrum af eet Aar, hvorefter man kunde have sælbet sit Skjøn, antager jeg, at Forholdet vilde have været noget anderledes; men der foreligger kun Oplysninger for et Par Maaneder, og derpaa har Udvalget ikke troet at kunne bygge et Skjøn. Udvalget har derfor ogsaa, som ærede Medlemmer ville have set, foreslaet, at man ikke skulde gjøre Noget ved Embedet i Odense denne Gang, men Udvalget har tillige besluttet at henvise den høitærede Justitsminister til, hvis han skulde anse det for fornødent, da at søge at faae en Ekstrabevilling til dette Embede paa Tillægsbevillingslovene for de to kommende Aar. Derved vil vindes, at man kan faae tilstrækkelig Oplysning om, hvad denne Omlægning har at betyde, og derved vil Folkethinget og hele Rigsdagen ved en kommende Revision i 1881 komme til at staa med et større Materiale og med større Frihed overfor denne Sag. Hvad de andre Embeder angaar, da vil det ærede Thing se, at den største Nedsættelse er foretagen paa Embedet i Gjerlev og Onsild Herreder, hvor Lønningskontoen paa 2,150 Kr. er foreslaet nedsat med 250 Kr., men man vil tillige have set, at dette paa ingen Maade er at gaa Embedsmanden for nær, idet han i intet af de Aar, som hans Indberetninger angaar, har brugt Mere end 1866 Kr. Gjennemsnitlig har han forbrugt 1780 Kr., og da han efter vort Forslag faar 1900 Kr. paa Lønningskontoen, er der altsaa i Virkeligheden ikke foretaget nogen Nedsættelse i, hvad han har forbrugt. Et Par mindre Nedsættelser, som ere foretagne paa Udgiften til Lokale, ere væsentligt foreslaaede som en Slags Protest imod den Betragtning, at Beløbet til Kontorlokale gennemgaaende skal forhøies med 20 pCt. Derved skal jeg tillade mig paa Udvalgets Vegne at anbefale de stillede Endringsforslag til Vedtagelse af det høie Thing.

Red: Jeg er ganske enig med det, som er ubtalt i Betænkningen, og hvad der ogsaa blev fremhævet af den ærede Ordfører, at der ikke uden særlig tvingende Grund kan være Anledning til at gaa til en ekstraordinær Revision af Kontorholdslovene. Jeg erkjender, at den Fluktuation i Udgifter ved et Embede, som successivt i Løbet af 5 Aar ubiifler sig maasse til Skade for vedkommende Embedsmand, maa han finde sig i og haabe paa ved den kommende Revision at faae den vederlagt. Men det Tilfælde, som den ærede Ordfører omtalte, der er indtraadt ved Embedet som Byfoged i Odense, forekommer mig netop at være et saa-